

## **OPINIA**

### **KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA**

**z dnia 30 lipca 2010 r.**

**w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie nadania statutu Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury.**

Krajowa Rada Sądownictwa negatywnie opiniuje projekt nowelizacji rozporządzenia w sprawie nadania statutu przypominając o brzmieniu podstawy prawnej do wydania rozporządzenia zawartej w art.3 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury (Dz.U.09.26.157 ze zm.). Zgodnie z tym przepisem Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, nadaje statut Krajowej Szkoły, określając jej ustrój, organizację, siedzibę, symbole oraz sposób i tryb realizowania działalności szkoleniowej, mając na uwadze stworzenie odpowiednich warunków organizacyjnych niezbędnych dla prawidłowej realizacji zadań Krajowej Szkoły.

Stosownie do art. 2 ust. 1. do zadań Krajowej Szkoły należy: prowadzenie aplikacji: ogólnej, sędziowskiej i prokuratorskiej, których celem jest uzyskanie przez aplikantów niezbędnej wiedzy i praktycznego przygotowania do zajmowania stanowiska sędziego, prokuratora, asesora prokuratury, asystenta sędziego, asystenta prokuratora i referendarza sądowego, nadto szkolenie i doskonalenie zawodowe sędziów, prokuratorów, asesorów sądowych i asesorów prokuratury, w celu uzupełnienia ich specjalistycznej wiedzy i umiejętności zawodowych, a także szkolenie i doskonalenie zawodowe referendarzy sądowych, asystentów sędziów, asystentów prokuratorów, kuratorów sądowych oraz urzędników sądów i prokuratury, podnoszące ich kwalifikacje zawodowe. Zadaniem Krajowej Szkoły jest także prowadzenie analiz i badań służących ustaleniu kompetencji i kwalifikacji przypisanych do stanowisk pracy w sądach i prokuraturze, celem ich wykorzystania w działalności szkoleniowej.

Propozycja przedstawiona w projekcie nowelizacji rozporządzenia wykracza poza ramy ustawowe działalności o charakterze podstawowym dla Szkoły i w związku z tym, zdaniem Rady, nie zasługuje na poparcie. Krajowa Szkoła powinna bowiem skupić swoją aktywność i wysiłki na należytych wypełniania podstawowych celów, dla których została powołana. Prowadzenie przez Szkołę działalności gospodarczej nie jest natomiast celem ustawowym Szkoły. Zdaniem Krajowej

Rady Sądownictwa realizacja przez Krajową Szkołę działalności wydawniczej, organizowanie sympozjów, seminariów, konferencji nie wymaga tak istotnego poszerzenia pojęć ustawowych, jaki wynika z projektu.

Krajowa Rada Sądownictwa nie dostrzega również uzasadnionych podstaw dla propozycji wprowadzenia wyodrębnionych finansowo jednostek organizacyjnych Szkoły lub prowadzenia działalności gospodarczej w innej formie organizacyjno – prawnej, przewidzianej przepisami prawa. Rada nie widzi też żadnej potrzeby dalszego poszerzenia uprawnień dyrektora Szkoły bez konieczności uzyskania akceptacji Rady Programowej Szkoły.

W odniesieniu do propozycji zmian w strukturze wewnętrznej Szkoły Krajowa Rada Sądownictwa przypomina, że w opinii z dnia 6 marca 2009r. negatywnie zaopiniowała propozycję utworzenia jako wyodrębnionej jednostki Ośrodka Badania i Analiz oraz Współpracy Międzyinstytucjonalnej i Promocji, co jednakże nie zostało przez Ministra Sprawiedliwości uwzględnione. Jest rzeczą oczywistą, że zadania jakie przypisywano dotychczas temu Ośrodkowi powinny być przez Krajową Szkołę realizowane, jednakże przez te działy, które zajmują się działalnością szkoleniową od strony merytorycznej.

Z ubolewaniem stwierdzić należy, że w projekcie, pomimo zgłaszanych wcześniej przez Radę postulatów, nie znalazły się regulacje dotyczące sposobu i trybu realizowania działalności szkoleniowej w zakresie ustawicznym, pozostawiając w dalszym ciągu tę materię regulaminowi działalności szkoleniowej, a więc aktowi znacznie niższej rangi. Zdaniem Krajowej Rady Sądownictwa stosowne regulacje powinny znaleźć się w ustawie.

Krajowa Rada Sądownictwa wyraża pogląd, że instytucja mająca za zadanie prowadzenie szeroko zakrojonej działalności szkoleniowej adresowanej do wszystkich kategorii zawodowych wymiaru sprawiedliwości, nie powinna zajmować się w tym zakresie odrębnie promocją swojej działalności, jak również działalnością szkoleniową, skierowaną do innych środowisk poza określonymi w ustawie.